

Poul Nødgaard selv var aktiv i at stille en række spørgsmål om, i høj grad er kommet frem i medierne ved hjælp af § 20-spørgsmål, hvor der jo ikke så meget blev spurgt til ministrenes politiske holdninger, som der blev spurgt til det reelle indhold af sagerne, f.eks. hvad der rent faktisk var foregået i Farum, og hvad der rent faktisk var af oplysninger i Indenrigsministeriet om, hvad der foregik i Farum osv.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg tror faktisk, vi er på vej til at tale helt forbi hinanden, hvis jeg må bruge det udtryk. Hvis Enhedslisten kan indse, at Enhedslisten er det eneste parti, der er kritisk over for at gennemføre det her, så synes jeg også, det må give Enhedslisten anledning til overvejelser over, om man nu ser helt rigtigt.

Jeg erkender, at vi i Farumsagen ønskede hver en sten vendt, og det er også rigtigt, som fru Line Barfod siger, at hele udviklingen i Farumsagen med hensyn til at nedsætte en undersøgelseskommission i høj grad beroede på alle de ting, der væltede frem og ud af skabene.

Men jeg vil sige, at der jo ikke er noget i det her, der gør tingene udemokratiske i Folketinget. Tværtimod synes jeg i allerhøjeste grad, at enhver kan komme til orde næsten når som helst, man ønsker det. Så jeg synes, man skulle tage at spise brød til – for nu at bruge det udtryk – og så prøve det her et års tid, og når det år er gået, kunne jeg forestille mig, at selv Enhedslisten måske kunne være glad for det, og jeg vil så også håbe, de vil indrømme det, hvis de synes, at det, der er lavet her, slet ikke er så tosset; med et lille smil på endda.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Så er der ønsket yderligere korte bemærkninger, og det er fra hr. Rune Lund.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Synes hr. Poul Nødgaard ikke, det er lidt paradoksalt, at det efter en konference, som handlede om, hvordan Folketinget kan føre bedre kontrol med regeringen, ender med et forslag her i Folketinget, som faktisk på mange måder indskrænker Folketingets mulighed for at føre kontrol med regeringen.

Nu kan jeg jo se af det, Dansk Folkeparti har skrevet i betænkningen, at Dansk Folkeparti op-

fordrer til, »at den, der leder mødet, udviser fleksibilitet, såfremt spørgetiden« – og det er altså den forberedte spørgetid – »til ministrene overskrider 1 time.« Det vil sige, at man måske i virkeligheden fra Dansk Folkepartis side godt kan se, at der er et problem i forhold til, at der er sket en indskrænkning af spørgetiden, i og med at man kun må stille spørgsmål til ministre 1 time.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg er utrolig glad for det spørgsmål, for jeg tror, at hele Præsidiet, hvad enten det er det nuværende Præsidium eller det er et andet Præsidium, der sidder, vil gøre sit yderste for, at de her regler, der nu indføres, også bliver administreret fleksibelt.

Det er derfor, jeg har skrevet det i bemærkningerne, og jeg håber også, at det bliver sådan, at når man sidder og ser på klokken og den slår 12, og man kan se, at der er et par minutter tilbage, så får man det afviklet på en god og hensigtsmæssig måde. Det er derfor, vi har skrevet det i bemærkningerne; den time skal selvfølgelig stå som 1 time.

Kl. 15.25

Jeg vil gerne have lov at sige, at det er min vurdering ud fra den erfaring, jeg har gennem mange år i Folketinget, at det vil blive utrolig sjældent, at en minister skal stå i over en time her i spørgetiden. Skulle det så endelig ske, må man prøve at være en lille smule fleksibel, og jeg har ikke dermed sagt, at man så åbner en ladeport for, at ministeren så bare skal stå så længe som 2-3 timer eller lignende; det er slet ikke det, jeg taler om, det er sådan en lille fleksibilitet.

Med hensyn til det der med bedre kontrol med regeringen vil jeg sige, at det er vi nok nødt til at tage en debat om, ikke her fra talerstolen, det tror jeg ikke, tiden tillader, men jeg står fuldstændig uforstående over for, at Enhedslisten fremstiller det her, som om det her giver en dårligere kontrol med regeringen. Tværtimod bliver regeringens medlemmer nu netop, ved at § 20-spørgsmålene bliver rensset for alle de statistiske oplysninger, konfronteret med inden 6 hverdage at skulle give et konkret svar til det pågældende folketingsmedlem om, hvad ministeren mener om det ene eller det andet emne. Det synes jeg er et kæmpe fremskridt. Selv Enhedslisten burde kunne se det indlysende i det.